

משנה - נדה

פרק א • פרק ב • פרק ג • פרק ד • פרק ה • פרק ו • פרק ז • פרק ח • פרק ט • פרק י

פרק א

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק ב

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק ג

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק ד

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז

פרק ה

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
ז משנה ח משנה ט

פרק ו

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
ז משנה ח משנה ט משנה י משנה יא משנה יב משנה יג
משנה יד

פרק ז

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה

פרק ח

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד

פרק ט

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח משנה ט משנה י משנה יא

פרק י

משנה א משנה ב משנה ג משנה ד משנה ה משנה ו משנה ז
משנה ח

פרק א

פרק א - משנה א

שְׁמַאי אֹמֵר, כָּל הַנְּשִׁים דִּין שְׁעָתָן. הֵלֵל אֹמֵר, מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, וְאֶפְלוּ לְיָמִים הַרְבֵּה. וְחַכְמִים אֹמְרִים, לֹא כְדַבְּרֵי זֶה וְלֹא כְדַבְּרֵי זֶה, אֶלָּא מֵעַת לָעַת מִמַּעַט עַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה, וּמִפְּקִידָה לְפִקִּידָה מִמַּעַט עַל יַד מֵעַת לָעַת. כָּל אִשָּׁה שֵׁישׁ לָהּ וְסֹת [ג], דִּיָּה שְׁעָתָה. וְהַמְשַׁמְשֵׁת בְּעֵדִים, הָרִי זֹו כְּפִקִּידָה, וּמִמַּעַט עַל יַד מֵעַת לָעַת וְעַל יַד מִפְּקִידָה לְפִקִּידָה [ו]:

פרק א - משנה ב

כִּיצַד דִּיָּה שְׁעָתָה. הִיָּתָה יוֹשֶׁבֶת בְּמִטָּה וְעִסּוּקָה בְּטְהָרוֹת, וּפְרָשָׁה וְרָאָתָה, הִיא טְמֵאָה וְכֵלָן טְהוֹרוֹת. אִף עַל פִּי שְׁאֲמָרוּ, מִטְמְאָה מֵעַת לָעַת, אִינָה מוֹנָה אֶלָּא מְשַׁעָה שְׂרָאָתָה:

פרק א - משנה ג

רבי אליעזר אומר, ארבע נשים דין שעתו, בתולה, מעוברת, מניקה וזקנה. אומר רבי יהושע, אני לא שמעתי אלא בתולה, אבל הלכה כרבי אליעזר:

פרק א - משנה ד

איזו היא בתולה, כל שלא ראתה דם מימיה, אף על פי שנשואה. מעוברת, משנידע עברה. מניקה, עד שתגמל את בנה. נתנה בנה למניקה, גמלתו או מת, רבי מאיר אומר, מטמאה מעת לעת. וחכמים אומרים, דיה שעתה:

פרק א - משנה ה

איזוהי זקנה. כל שעברו עליה שלש עונות סמוך לזקנתה. רבי אליעזר אומר, כל אשה שעברו עליה שלש עונות, דיה שעתה. רבי יוסי אומר, מעוברת ומניקה שעברו עליהן שלש עונות, דין שעתו:

פרק א - משנה ו

ובמה אמרו דיה שעתה. בראיה ראשונה. אבל בשניה, מטמאה מעת לעת. ואם ראתה הראשונה מאנס, אף השניה דיה שעתה:

פרק א - משנה ז

אף על פי שאמרו דיה שעתה, צריכה להיות בודקת, חוץ מן הנדה והיושבת על דם טהר **(יג)**. ומשמשת בעדים, חוץ מיושבת על דם טהר, ובתולה שדמיה טהורים. ופעמים צריכה להיות בודקת, בשחרית ובין השמשות, ובשעה שהיא עוברת לשמש את ביתה. יתרה עליהן כהנות, בשעה שהן אוכלות בתרומה. רבי יהודה אומר, אף בשעת עברתן מלאכל בתרומה:

פרק ב

פרק ב - משנה א

כל היד המרבה לבדק בנשים, משבחת. ובאנשים, תקצץ. החרשת והשוטה והסומא ושנטרפה דעתה, אם יש להן פקחות, מתקנות אותן והן אוכלות בתרומה. דרך בנות ישראל, משמשות בשני עדים, אחד לו ואחד לה. הצנועות מתקנות להן שלישי, לתקן את הבית:

פרק ב - משנה ב

נמצא על שלו, טמאין וחיבין קרבן **(ה)**. נמצא על שלה אותיוס, טמאין וחיבין קרבן. נמצא על שלה לאחר זמן, טמאים מספק ופטורים מן הקרבן:

פרק ב - משנה ג

אֵיזוֹהוּ אַחַר זְמַן. כְּדֵי שְׁתֵּרַד מִן הַמָּטָה וְתֵדִיחַ פְּנֵיהָ {ו}. וְאַחַר כֶּדֶן, מְטַמְּאָה מֵעַת לָעַת וְאֵינָה מְטַמְּאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אֹמֵר, אִף מְטַמְּאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ. וּמוֹדִים חֲכָמִים לְרַבִּי עֲקִיבָא בְּרוּאָה כֶּתָם, שֶׁמְטַמְּאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ {ח}:

פרק ב - משנה ד

כָּל הַנָּשִׁים בְּחֻזְקַת טְהָרָה {ט} לְבַעֲלֵיהֶן. הַבָּאִין מִן הַדֶּרֶךְ, נִשְׁיֵהוּ לָהּ בְּחֻזְקַת טְהָרָה. בֵּית שַׁמַּי אֹמְרִים, צְרִיכָה שְׁנֵי עֵדִים עַל כָּל תַּשְׁמִישׁ וְתַשְׁמִישׁ {י}, אוֹ תַשְׁמֵשׁ לְאוֹר הַנֵּר. בֵּית הַלֵּל אֹמְרִים, דְּיָה בְּשְׁנֵי עֵדִים כָּל הַלְּיָלָה:

פרק ב - משנה ה

מְשַׁל מְשָׁלוֹ חֲכָמִים בְּאִשָּׁה, הַחֹדֵר וְהַפְּרוּזָדוֹר וְהַעֲלִיָּה. דָּם הַחֹדֵר, טָמֵא. נִמְצָא בְּפְרוּזָדוֹר, סִפְקוֹ טָמֵא, לְפִי שְׁחֻזְקָתוֹ מִן הַמְּקוֹר:

פרק ב - משנה ו

חֲמִשָּׁה דָּמִים טָמְאִים בְּאִשָּׁה. הָאֵדָם, וְהַשָּׁחַר, וְכִקְרוֹן כְּרָפוֹס, וְכַמִּימֵי אֲדָמָה, וְכַמְזוּג. בֵּית שַׁמַּי אֹמְרִים, אִף כְּמִימֵי תִלְתָּן וְכַמִּימֵי בֶשֶׁר צְלִי {יג}. וּבֵית הַלֵּל מְטַהְרִין. הַזֶּרֶק, עֲקִבִּיא בֶן מֵהַלְּלָאֵל מְטַמֵּא, וְחֲכָמִים מְטַהְרִים. אָמַר רַבִּי מְאִיר, אִם אֵינּוּ מְטַמֵּא מְשׁוּם כֶּתָם, מְטַמֵּא מְשׁוּם מְשֻׁקָּה. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, לֹא כֶּדֶן וְלֹא כֶּדֶן:

פרק ב - משנה ז

אֵיזָהוּ אָדָם, כָּדָם הַמֶּכָּה. שָׁחַר, כְּחֶרֶת. עָמַק מִכּוֹן, טָמֵא. דָּהָה מִכּוֹן, טָהוֹר. וַיִּקְרְוּ כָרְכּוּס, כְּבָרוּר שָׁבוּ. וַיִּכְמְיֵי אֲדָמָה, מִבְּקַעַת בַּיִת כָּרֶם, וַיִּמְצִיף מַיִם. וַיִּכְמְזוּג, שְׁנֵי חֲלָקִים מֵיָם וְאַחַד יָוֹן, מִן הַיָּוֹן הַשְּׂרוּנִי:

פרק ג

פרק ג - משנה א

הַמִּפְּלֶת חֲתִיכָה, אִם יֵשׁ עִמָּה {א} דָם, טָמֵאָה. וְאִם לֹא, טָהוֹרָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, בֵּין בֵּין קָדָשׁ וּבֵין קָדָשׁ, טָמֵאָה:

פרק ג - משנה ב

הַמִּפְּלֶת כְּמִין קִלְפָה, כְּמִין שְׁעָרָה, כְּמִין עֶפֶר, כְּמִין יַבְחוּשִׁים אֲדָמִים, תֵּטִיל לַמַּיִם. אִם נִמְחוּ, טָמֵאָה. וְאִם לֹא, טָהוֹרָה. הַמִּפְּלֶת כְּמִין דָּגִים, חֲגָבִים, שְׂקָצִים וְרִמָּשִׁים, אִם יֵשׁ עִמָּהֶם דָם, טָמֵאָה. וְאִם לֹא, טָהוֹרָה. הַמִּפְּלֶת מִן בְּהֵמָה, חֲתִיכָה וְעוֹף {ב}, בֵּין טָמֵאִין בֵּין טָהוֹרִים, אִם זָכָר, תֵּשֵׁב לְזָכָר. וְאִם נְקֵבָה, תֵּשֵׁב לְנִקְבָה. וְאִם אִין יָדוּעַ, תֵּשֵׁב לְזָכָר וְלְנִקְבָה, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, כֹּל שֶׁאִין בּוֹ מְצוּרַת אָדָם, אֵינּוּ וְלָד:

פרק ג - משנה ג

המפלות שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנונים, אינה חוששת לולד. ואם
היה מרקם, תשב לזכר ולנקבה:

פרק ג - משנה ד

המפלות סנדל או שליא, תשב לזכר ולנקבה. שליא בבית, הבית טמא. לא
שהשליא ולד, אלא שאין שליא בלא ולד. רבי שמעון אומר, נמוק הולד
עד שלא יצא:

פרק ג - משנה ה

המפלות טמטום, ואנדרוגינוס, תשב לזכר ולנקבה. טמטום וזכר,
אנדרוגינוס וזכר, תשב לזכר ולנקבה. טמטום ונקבה, אנדרוגינוס ונקבה,
תשב לנקבה בלבד. יצא מחתך או מסרס, משניצא רבו, הרי הוא כילוד.
יצא כדרכו, עד שניצא רב ראשו. ואיזהו רב ראשו, משתצא פדחתו:

פרק ג - משנה ו

המפלות ואין ידוע מה הוא, תשב לזכר ולנקבה. אין ידוע אם ולד היה **[יא]**
אם לאו, תשב לזכר ולנקבה ולנדה:

פרק ג - משנה ז

המפלת ליום ארבעים, אינה חוששת לולד. ליום ארבעים ואחד, תשב לזכר ולנקבה ולנדה. רבי ישמעאל אומר, יום ארבעים ואחד, תשב לזכר ולנדה. יום שמונים ואחד, תשב לזכר ולנקבה ולנדה, שהזכר נגמר לארבעים ואחד, והנקבה לשמונים ואחד. וחכמים אומרים, אחד ברית הזכר ואחד ברית הנקבה, זה וזה לארבעים ואחד:

פרק ד

פרק ד - משנה א

בנות כותים, נדות מעריסותן. והכותים מטמאים משכב תחתון כעליון, מפני שהן בועלי נדות [ב], והן יושבות על כל דם ודם. ואין חיבין עליה על ביאת מקדש, ואין שורפין עליהם את התרומה, מפני שטמאתו ספק:

פרק ד - משנה ב

בנות צדוקין, בזמן שנהגו ללקת בדרכי אבותיהן, הרי הן ככותיות. פרשו ללקת בדרכי ישראל, הרי הן כישראלית. רבי יוסי אומר, לעולם הן כישראל, עד שיפרשו ללקת בדרכי אבותיהן:

פרק ד - משנה ג

דָם נִכְרִית וְדָם טָהֳרָה שֶׁל מִצְרַעַת, בֵּית שְׂמַאי מְטַהְרִים. וּבֵית הַלֵּל אֹמְרִים, כְּרָקָה וּכְמִימֵי רִגְלֶיהָ. דָם יוֹלֵדֶת שְׁלֵא טְבֵלָה, בֵּית שְׂמַאי אֹמְרִים, כְּרָקָה וּכְמִימֵי רִגְלֶיהָ. וּבֵית הַלֵּל אֹמְרִים, מְטַמֵּא לַח וְיָבֵשׁ. וּמוֹדִים בְּיוֹלֵדֶת בְּזָוֵב, שֶׁהִיא מְטַמְּאָה לַח וְיָבֵשׁ:

פרק ד - משנה ד

הַמְקַשָּׁה, נִדָּה. קִשְׁתָּהּ שְׁלֹשָׁה יָמִים בְּתוֹךְ אֶחָד עָשָׂר יוֹם וְשִׁפְתָּהּ מֵעֵת לָעֵת וְיֹלֵדָהּ, הָרִי זֶה יוֹלֵדֶת בְּזָוֵב, דְּבָרֵי רַבִּי אֶלְיעֶזֶר. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר, לִילָה וַיּוֹם [יד], כְּלִילֵי שַׁבַּת וַיּוֹמוּ. שִׁשְׁפְּתָהּ מִן הַצֶּעַר, וְלֹא מִן הַדָּם:

פרק ד - משנה ה

כַּפָּה הוּא קְשׁוּיָה. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אֶפְלוּ אַרְבָּעִים וְחֲמִשִּׁים [טו] יוֹם. רַבִּי יְהוֹדָה אֹמֵר, דִּיָּה חֲדָשָׁה. רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמְרִים, אִין קְשׁוּי יוֹתֵר מִשְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת [יז]:

פרק ד - משנה ו

הַמְקַשָּׁה בְּתוֹךְ שְׁמוֹנִים שָׁל נִקְבָּה, כָּל דָּמִים שֶׁהִיא רוֹאָה, טְהוֹרִים, עַד שְׂיֵצֵא הַנֶּלֶד [יח]. וְרַבִּי אֶלְיעֶזֶר מְטַמֵּא. אָמְרוּ לוֹ לְרַבִּי אֶלְיעֶזֶר, וּמָה בְּמָקוֹם שֶׁהַחֲמִיר בְּדָם הַשֶּׁפִּי, הַקַּל בְּדָם הַקָּשִׁי, מְקוֹם שֶׁהַקַּל בְּדָם הַשֶּׁפִּי, אֵינּוּ דִין [יט] שֶׁנֶּקֶל בְּדָם הַקָּשִׁי. אָמַר לָהֶן, דִּין לָבֵא מִן הַדִּין לְהִיּוֹת כְּנִדּוֹן [כ], מִמָּה הַקַּל עָלֶיהָ, מְטַמְּאֵת זִיבָה, אֲבָל טְמֵאָה טְמֵאֵת נִדָּה:

פרק ד - משנה ז

כָּל אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם בְּחֻזְקַת טְהוֹרָה. יֹשֶׁבֶה לָּהּ וְלֹא בְּדָקָה, שְׂגִיגָה, נֶאֱנָסָה, הַזֵּידָה וְלֹא בְּדָקָה, טְהוֹרָה. הִגִּיעַ שְׁעַת וְסִתְּתָה וְלֹא בְּדָקָה, הָרִי זֶה טְמֵאָה. רַבִּי מֵאִיר אָמַר, אִם הִיָּתָה בְּמַחְבֵּא וְהִגִּיעַ שְׁעַת וְסִתְּתָה, וְלֹא בְּדָקָה, הָרִי זֶה טְהוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁחֲרָדָה מְסַלְקֶת אֶת הַדָּמִים. אָבָל יָמֵי הַזָּב וְהַזָּבָה וְשׁוֹמְרֵת יוֹם כְּנֶגֶד יוֹם, הָרִי אֵלּוּ בְּחֻזְקַת טְמֵאָה:

פרק ה

פרק ה - משנה א

יוֹצֵא דָּפֶן, אֵין יוֹשְׁבֵין עָלָיו יָמֵי טְמֵאָה וְיָמֵי טְהוֹרָה, וְאֵין חִיָּבִין עָלָיו קֶרֶבֶן. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, הָרִי זֶה כְּלוּד. כָּל הַנְּשִׁים מִטְּמֵאוֹת בְּבֵית הַחִיצוֹן, שְׁנֵאֵמַר (ויקרא טו), דָּם יִהְיֶה זָבָה בְּבִשְׂרָהּ. אָבָל הַזָּב וּבַעַל קָרִי, אֵינֶן מִטְּמֵאִים, עַד שֶׁתֵּצֵא טְמֵאתָן לַחוּץ:

פרק ה - משנה ב

הָיָה אוֹכֵל בְּתַרוּמָה וְהִרְגִישׁ שֶׁנִּזְדַּעְזְעוּ אַבְרָיו, אוֹחֵז בְּאֵמָה וּבוֹלֵעַ אֶת הַתַּרוּמָה. וּמִטְּמֵאִים בְּכָל שְׁהוּא, אֶפְלוּ כַּעֲיֵן הַחֲרָדֵל וּבְפָחוֹת מִכֵּן:

פרק ה - משנה ג

תִּינּוֹקַת בֵּת יוֹם אֶחָד, מִטְּמֵאָה בְּנֶדֶה. בֵּת עֶשְׂרֵה יָמִים, מִטְּמֵאָה בְּזִיבָה.
תִּינּוֹק בֶּן יוֹם אֶחָד, מִטְּמֵאָה בְּזִיבָה, וּמִטְּמֵאָה בְּנִגְעִים, וּמִטְּמֵאָה בְּטִמְאָה מֵת,
וְזוֹקֵק לִיבּוֹם, וּפּוֹטֵר מִן הַיָּבוֹם, וּמֵאֲכִיל בְּתֵרוּמָה, וּפּוֹסֵל מִן הַתְּרוּמָה,
וְנוֹחַל וּמִנְחִיל. וְהַהוֹרְגוֹ, חֵיב [ח]. וְהָרִי הוּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וּלְכָל קְרוֹבָיו
כְּחֵתוֹ שְׁלֵם {ט}:

פרק ה - משנה ד

בֵּת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד, מִתְּקַדְּשֶׁת בְּבִיאָהּ. וְאִם בָּא עָלֶיהָ יָבֵם, קִנְיָהּ.
וְחֵיבִין עָלֶיהָ מְשׁוּם אִשָּׁת אִישׁ, וּמִטְּמֵאָה אֶת בּוֹעֵלָהּ לְטִמְאָה מִשְׁכָּב תַּחְתּוֹן
כְּעֵלְיוֹן. נִשְׂאֵת לְכַהֵן, תֹּאכַל בְּתֵרוּמָה. בָּא עָלֶיהָ אֶחָד מִן הַפְּסוּלִים, פָּסְלָהּ
מִן הַכֹּהֲנָה. בָּא עָלֶיהָ אֶחָד מִכָּל הָעֲרִיּוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה, מוּמְתִין עַל יָדָהּ,
וְהִיא פְּטוּרָה. פְּחוֹת מִכּוֹן, כְּנוֹתוֹן אֶצְבַּע בְּעֵין:

פרק ה - משנה ה

בֶּן תִּשְׁעֵי שָׁנִים וְיוֹם אֶחָד שָׁבָא עַל יְבִמְתּוֹ {טו}, קִנְיָהּ. וְאִינוּ נוֹתֵן גִּט עַד
שְׁיִגְדִיל. וּמִטְּמֵאָה בְּנֶדֶה, לְטִמְאָה מִשְׁכָּב תַּחְתּוֹן כְּעֵלְיוֹן. וּפּוֹסֵל וְאִינוּ מֵאֲכִיל
בְּתֵרוּמָה. וּפּוֹסֵל אֶת הַבְּהֵמָה מֵעַל גְּבִי הַמְּזֻבָּח, וְנִסְקְלָתָה עַל יָדוֹ. וְאִם בָּא
עַל אַחַת מִכָּל הָעֲרִיּוֹת הָאֲמוּרוֹת בְּתוֹרָה, מוּמְתִים עַל יָדוֹ, וְהוּא פְּטוּר:

פרק ה - משנה ו

בֵּת אַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד, נִדְרִיָּה נִבְדָּקִין. בֵּת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיוֹם
אֶחָד, נִדְרִיָּה קִיּוּמִין. וּבּוֹדְקִין כָּל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה {יט}. בֶּן שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
וְיוֹם אֶחָד {כ}, נִדְרִיו נִבְדָּקִים. בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וְיוֹם אֶחָד, נִדְרִיו קִיּוּמִין.
וּבּוֹדְקִין כָּל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. קֹדֶם לְזִמּוֹן הַזֶּה, אֵף עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ יוֹדְעִין אֲנוּ לְשֵׁם
מִי נִדְרָנוּ, לְשֵׁם מִי הִקְדַּשְׁנוּ, אִין נִדְרִיהֶם נִדָּר וְאִין הִקְדַּשְׁנוּ הִקְדַּשׁ. לְאַחַר
הַזִּמּוֹן הַזֶּה, אֵף עַל פִּי שְׁאֲמָרוֹ אִין אֲנוּ יוֹדְעִין {כב} לְשֵׁם מִי נִדְרָנוּ, לְשֵׁם מִי

הקדשנו, נדרו נדר והקדשו הקדש:

פרק ה - משנה ז

משל משלו חכמים באשה. פגה, בחל וצמל. פגה, עודה תינוקת. בחל, אלו ימי נעוריה. בזו ובזו, אביה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה. צמל, פיון שבגרה, שוב אין לאביה רשות בה:

פרק ה - משנה ח

איזהו סימניה. רבי יוסי הגלילי אומר, משיעלה הקמט תחת הדד. רבי עקיבא אומר, משיטו הדדים. בן עזאי אומר, משתשחיר הפט מת. רבי יוסי אומר, כדי שיהא נותן ידו על העקץ והוא שוקע ושוהה לחזור:

פרק ה - משנה ט

בת עשרים שנה **[כד]** שלא הביאה שתי שערות, תביא ראיה שהיא בת עשרים שנה, והיא אילונית, לא חולצת ולא מתניבמת. בן עשרים שנה שלא הביא שתי שערות, יביא **[כה]** ראיה שהוא בן עשרים שנה, והוא סריס, לא חולץ ולא מניבם, אלו דברי בית הלל. בית שמאי אומרים, זה וזה בני שמנה עשרה. רבי אליעזר אומר, הזכר כדברי בית הלל **[כו]**, והנקבה כדברי בית שמאי, שהאשה ממהרת לבא לפני האיש:

פרק ו - משנה א

בא סימן התחיתון עד שלא בא העליון, או חולצת או מתניבמת. בא העליון עד שלא בא התחיתון, אף על פי שאי אפשר, רבי מאיר אומר, לא חולצת ולא מתניבמת. וחכמים אומרים, או חולצת או מתניבמת. מפני שאמרו, אפשר לתחיתון לבא עד שלא בא העליון, אבל אי אפשר לעליון לבא עד שלא בא התחיתון:

פרק ו - משנה ב

כיוצא בו, כל כלי חרס שהוא מכניס, מוציא. ויש שמוציא ואינו מכניס. כל אבר שיש בו צפרן, יש בו עצם, ויש שיש בו עצם ואין בו צפרן:

פרק ו - משנה ג

כל המטמא מדרס, מטמא טמא מת. ויש שמטמא טמא מת ואינו מטמא מדרס:

פרק ו - משנה ד

כל הראוי לדון דיני נפשות, ראוי לדון דיני ממונות. ויש שראוי לדון דיני ממונות ואינו ראוי לדון דיני נפשות. כל הכשר לדון, כשר להעיד {ו}. ויש

שְׁפָשֶׁר   לְהַעֲיִד   וְאֵינוֹ   כָּשֶׁר   לְדוֹן :

פּרָק   ו   -   מִשְׁנֵה   ה

כָּל שְׁחִיב בְּמַעֲשָׂרוֹת, מְטַמֵּא טְמֵאת אֲכָלִים. וַיֵּשׁ שְׁמַטְמֵא טְמֵאת אֲכָלִין וְאֵינוֹ חֵיב בְּמַעֲשָׂרוֹת:

פּרָק   ו   -   מִשְׁנֵה   ו

כָּל שְׁחִיב בְּפֶאֱהָ, חֵיב בְּמַעֲשָׂרוֹת. וַיֵּשׁ שְׁחִיב בְּמַעֲשָׂרוֹת וְאֵינוֹ חֵיב בְּפֶאֱהָ:

פּרָק   ו   -   מִשְׁנֵה   ז

כָּל שְׁחִיב בְּרֵאשִׁית הַגֵּז, חֵיב בְּמִתְנֹת. וַיֵּשׁ שְׁחִיב בְּמִתְנֹת וְאֵינוֹ חֵיב בְּרֵאשִׁית הַגֵּז:

פּרָק   ו   -   מִשְׁנֵה   ח

כָּל שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּעוֹר, יֵשׁ לוֹ שְׁבִיעִית. וַיֵּשׁ שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁבִיעִית וְאֵין לוֹ בְּעוֹר:

פרק ו - משנה ט

כל שיש לו קשקשת, יש לו סנפיר [יא]. ויש שיש לו סנפיר ואין לו קשקשת.
כל שיש לו קרניים, יש לו טלפים. ויש שיש לו טלפים ואין לו קרניים:

פרק ו - משנה י

כל הטעון ברכה לאחריו, טעון ברכה לפניו. ויש טעון ברכה לפניו ואין
טעון ברכה לאחריו:

פרק ו - משנה יא

תינוקת שהביאה שתי שערות, או חולצת או מתנבמת, וחיבת בכל מצות
האמורות בתורה. וכן תינוק שהביא שתי שערות, חיב בכל מצות
האמורות בתורה. וראוי להיות בן סורר ומורה, משביא שתי שערות עד
שיקיף זקן, התחתון ולא העליון, אלא שדברו חכמים בלשון נקיה.
תינוקת שהביאה שתי שערות, אינה יכולה למאן. רבי יהודה אומר, עד
שירפה

פרק ו - משנה יב

שתי שערות האמורות בפרה ובנגעים, והאמורות בכל מקום, כדי לכף
ראשו לעקרו, דברי רבי ישמעאל. רבי אלעזר אומר, כדי לקרץ בצפרן. רבי
עקיבא אומר, כדי שיהו נטלות בזוג:

פרק ו - משנה יג

הַרוּאָה כְּתָם, הָרִי זֹו מְקַלְקֵלֶת, וְחוֹשֶׁשֶׁת מְשׁוּם זֹוּב, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר.
וְחֻכְמִים אֹמְרִים, אֵין בְּכַתְּמִים מְשׁוּם זֹוּב:

פרק ו - משנה יד

הַרוּאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר בֵּין הַשְּׂמָשׁוֹת, תְּחִלַּת נְדָה וְסוֹף נְדָה, תְּחִלַּת זִיבָה
וְסוֹף זִיבָה, יוֹם אַרְבָּעִים לְזָכָר וְיוֹם שְׁמוֹנִים לְנִקְבָה, בֵּין הַשְּׂמָשׁוֹת לְכָלֵן,
הָרִי אֵלוֹ טוּעוֹת. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עַד שֶׁאַתֶּם מְתַקְּנִים אֶת הַשּׁוֹטוֹת, תִּקְנֶנּוּ
אֶת הַפְּקָחוֹת:

פרק ז

פרק ז - משנה א

דָּם הַנְּדָה וּבֶשֶׁר הַמֵּת, מְטַמְּאִין לַחִין וּמְטַמְּאִין יְבֻשִׁין. אָבֵל הַזֹּוּב וְהַנִּיעַ
וְהָרֶק וְהַשְּׂרָץ וְהַנְּבֵלָה וְהַשְּׂכָבֶת זָרַע, מְטַמְּאִין לַחִין וְאֵין מְטַמְּאִין יְבֻשִׁין.
וְאִם יָכוּלִין לְהַשְׂרוֹת וּלְחַזֵּר לְכַמוֹת שָׁהוּ, מְטַמְּאִין לַחִין וּמְטַמְּאִין יְבֻשִׁין.
וְכַמָּה הִיא שְׂרִיתָן. בְּפוֹשְׂרִין, מֵיעַת לְעַת. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, בְּשֶׁר הַמֵּת יָבֵשׁ
וְאֵינוֹ יָכוּל לְהַשְׂרוֹת וּלְחַזֵּר לְכַמוֹת שְׁהִיָה, טָהוֹר:

פרק ז - משנה ב

השָׂרֵץ שֶׁנִּמְצָא בַּמְבוּי, מְטַמָּא לְמַפְרָע, עַד שֵׁיֵאמַר בְּדַקְתִּי אֶת הַמְבוּי הַזֶּה וְלֹא הָיָה בּוֹ שָׂרֵץ, אוֹ עַד שְׁעַת כְּבוֹד. וְכֵן כִּתְּם שֶׁנִּמְצָא בְּחִלּוּק, מְטַמָּא לְמַפְרָע, עַד שֵׁיֵאמַר בְּדַקְתִּי אֶת הַחִלּוּק הַזֶּה וְלֹא הָיָה בּוֹ כִּתְּם, אוֹ עַד שְׁעַת הַכְּבוֹס. וּמְטַמָּא בֵּין לַח בֵּין יָבֵשׁ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, הַיָּבֵשׁ מְטַמָּא לְמַפְרָע, וְהַלַּח אֵינּוּ מְטַמָּא אֶלָּא עַד שְׁעָה שֶׁהוּא יָכוֹל לַחְזוֹר [ו] וְלִהְיוֹת לַח:

פרק ז - משנה ג

כָּל הַכֶּתֶמִין הַבָּאִים מִרְקָם, טְהוֹרִין. רַבִּי יְהוּדָה מְטַמָּא, מִפְּנֵי שֶׁהֵם גְּרִים וְטוֹעִין. הַבָּאִין מִבֵּין הַגּוֹזִים, טְהוֹרִין. מִבֵּין יִשְׂרָאֵל וּמִבֵּין הַכּוֹתִים, רַבִּי מֵאִיר מְטַמָּא. וְחֻכְמִים מְטַהֲרִין, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא נֶחְשְׁדוּ עַל כֶּתְמֵיהֶן [ח]:

פרק ז - משנה ד

כָּל הַכֶּתֶמִים הַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹם, טְהוֹרִין, חוּץ מִן הַנִּמְצָאִים בְּחֻדְרִים וּבְסָבִיבוֹת בַּיִת הַטְּמְאוֹת. בַּיִת הַטְּמְאוֹת שֶׁל כּוֹתִים מְטַמָּאִין בְּאֵהָל, מִפְּנֵי שֶׁהֵם קוֹבְרִין שָׁם אֶת הַנֶּפְלִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, לֹא הָיוּ קוֹבְרִין אֶלָּא מִשְׁלֵיכִין, וְחִיָּה גוֹרְרָתוֹ:

פרק ז - משנה ה

נֶאֱמָנִים לוֹמֵר, קִבְּרָנוּ שָׁם אֶת הַנֶּפְלִים, אוֹ, לֹא קִבְּרָנוּ. נֶאֱמָנִים לוֹמֵר עַל הַבְּהֵמָה אִם בִּכְרָה, אִם לֹא בִּכְרָה. נֶאֱמָנִים עַל צִיּוֹן קִבְּרוֹת, וְאִין נֶאֱמָנִין לֹא עַל הַסִּכְכוֹת וְלֹא עַל הַפְּרָעוֹת וְלֹא עַל בַּיִת הַפָּרֶס. זֶה הַכֶּלֶל, דְּבַר שְׁחֻשׁוּדִים, בּוֹ, אִין נֶאֱמָנִים עָלָיו:

פרק ח - משנה א

הרואה כתם על בשרה כנגד בית התרפה טמאה. ושלל כנגד בית התרפה, טהורה [א]. על עקבה ועל ראש גינדה [ג], טמאה. על שוקה ועל פרסותיה, מבפנים, טמאה. מבחוץ, טהורה. ועל הצדדין מכאן ומכאן, טהורה. ראתה על חלוקה, מן החגור ולמטה, טמאה [ד]. מן החגור ולמעלה, טהורה. ראתה על בית יד של חלוקה, אם מגיע כנגד בית התרפה, טמאה. ואם לאו, טהורה. היתה פושטתו ומתכסה בו בליטה, כל מקום שנמצא בו כתם, טמאה, מפני שהוא חוזר. וכן בפליוס:

פרק ח - משנה ב

ותולה בכל דבר שהיא יכולה לתלות. שחטה בהמה, חיה ועוף, נתעסקה בכתמים או שישבה בצד העסוקים בהן, הרגה מאכלת, הרי זו תולה בה. עד כמה היא תולה. רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר, עד כגריס של פול, ואף על פי שלא הרגה. ותולה בבנה או בבעלה. אם יש בה מפה והיא יכולה להגלע ולהוציא דם, הרי זו תולה בה:

פרק ח - משנה ג

מעשה באשה אחת שבאת לפני רבי עקיבא, אמרה לו, ראיתי כתם. אמר לה, שמא מפה היתה ביד. אמרה לו, הן, וחיתה. אמר לה, שמא יכולה להגלע ולהוציא דם. אמרה לו, הן. וטהרה רבי עקיבא. ראה תלמידיו מסתכלין זה בזה. אמר להם, מה הדבר קשה בעיניכם. שלא אמרו חכמים הדבר להחמיר אלא להקל, שנאמר (ויקרא טו), ואשה כי תהיה זבה דם יהיה זבה בבשרה, דם ולא כתם [ו]:

פרק ח - משנה ד

עד שהוא נתון תחת הכר ונמצא עליו דם, עגל, טהור [ח]. משוץ [ט], טמא, דברי רבי אלעזר בר רבי צדוק:

פרק ט

פרק ט - משנה א

האשה שהיא עושה צרכיה וראתה דם, רבי מאיר אומר, אם עומדת, טמאה. ואם יושבת, טהורה. רבי יוסי אומר, בין כף ובין כף, טהורה:

פרק ט - משנה ב

איש ואשה שעשו צרכיהן לתוך הספל ונמצא דם על המים, רבי יוסי מטהר. ורבי שמעון מטמא [ד], שאין דרך האיש להוציא דם, אלא שחזקת דמים מן האשה:

פרק ט - משנה ג

השאילה חלוקה לנכרית או לנדה, הרי זו תולה בה. שלש [ו] נשים שלבשו

חלוק אֶחָד או שְׁיִשְׁבוּ עַל סִפְסַל אֶחָד {ז}, וְנִמְצָא עָלָיו דָּם, כִּלְוֹן טְמֵאוֹת.
יִשְׁבוּ עַל סִפְסַל שֶׁל אָבִן או עַל הָאֶצְטֵבָא שֶׁל מְרַחֵץ, רַבִּי נַחֲמִיָּה מְטַהֵר,
שֶׁהֵיָה רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, כֹּל דְּבַר שֶׁאֵינּוּ מְקַבֵּל טְמֵאָה, אֵינּוּ מְקַבֵּל כְּתָמִים:

פרק ט - משנה ד

שְׁלֹשׁ נָשִׁים שֶׁהָיוּ יֹשְׁנוֹת בְּמִטָּה אַחַת וְנִמְצָא דָם תַּחַת אַחַת מֵהֶן, כִּלְוֹן טְמֵאוֹת.
בְּדָקָה אַחַת מֵהֶן {ח} וְנִמְצָאת טְמֵאָה, הִיא טְמֵאָה וְשִׁתִּיהֶן טְהוֹרוֹת,
וְתוֹלוֹת זֶז בְּזוֹ {ט}. וְאִם לֹא הָיוּ רְאוּיֹת לְרֵאוֹת, רוֹאִין אוֹתָן כְּאִלוֹ הֵן רְאוּיֹת:

פרק ט - משנה ה

שְׁלֹשׁ נָשִׁים שֶׁהָיוּ יֹשְׁנוֹת בְּמִטָּה אַחַת וְנִמְצָא דָם תַּחַת הָאֶמְצָעִית, כִּלְוֹן טְמֵאוֹת.
תַּחַת הַפְּנִימִית, שְׁתֵּי הַפְּנִימִיּוֹת טְמֵאוֹת וְהַחִיצוֹנָה טְהוֹרָה. תַּחַת הַחִיצוֹנָה, שְׁתֵּי הַחִיצוֹנוֹת טְמֵאוֹת וְהַפְּנִימִית טְהוֹרָה. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה,
אֵימַתִּי, בְּזָמַן שֶׁעָבְרוּ דָרְדָּר מֵרְגְלוֹת הַמִּטָּה. אָבַל אִם עָבְרוּ שְׁלִשְׁתָּן דָּרְדָּר עָלֶיהָ,
כִּלְוֹן טְמֵאוֹת. בְּדָקָה אַחַת מֵהֶן וְנִמְצָאת טְהוֹרָה {יא}, הִיא טְהוֹרָה וְשְׁתֵּי הַפְּנִימִיּוֹת טְמֵאוֹת.
בְּדָקוֹ שְׁתֵּי הַפְּנִימִיּוֹת וְנִמְצָאוּ טְהוֹרוֹת, הֵן טְהוֹרוֹת וְהַשְּׁלִישִׁית טְמֵאָה.
שְׁלִשְׁתָּן וְנִמְצָאוּ טְהוֹרוֹת, כִּלְוֹן טְמֵאוֹת {יב}. לָמָּה הַדְּבָר דּוֹמָה, לְגַל טְמֵאָה שֶׁנִּתְעַרַב בֵּין שְׁנֵי גִלִּים טְהוֹרִים, וּבְדָקוֹ אֶחָד מֵהֶן וְנִמְצָאוּ טְהוֹרָה, הוּא טְהוֹר וְשְׁנַיִם טְמֵאִין.
שְׁנַיִם וְנִמְצָאוּ טְהוֹרִים, הֵם טְהוֹרִים וְהַשְּׁלִישִׁי טְמֵאָה. שְׁלִשְׁתָּן וְנִמְצָאוּ טְהוֹרִים,
כִּלְוֹן טְמֵאִים, דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר, שֶׁהֵיָה רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר, כֹּל דְּבַר שֶׁהוּא בְּחִזְקַת טְמֵאָה, לְעוֹלָם הוּא בְּטֵמְאָתוֹ, עַד שֶׁיִּנְדַּע לָדָּה,
טְמֵאָה הֵיכֵן הִיא. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים, בּוֹדֵק עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְסַלַּע אוֹ לְבִתּוּלָה:

פרק ט - משנה ו

שְׁבַע סַמְנִין {יג} מְעַבְרִין עַל הַכֶּתֶם {יד}. רַק תְּפִל, וּמִי גְרִיסִין, וּמִי רְגָלִים,

וְנִתַּר, וּבֹרִית, קְמוּנָא, וְאַשְׁלַג. הַטְּבִילוֹ וְעֵשָׂה עַל גְּבִיּוֹ טְהוֹרוֹת, הָעֵבִיר עָלָיו
שְׁבַע סְמִינִין וְלֹא עֵבֵר, הָרִי זֶה צָבַע, הַטְּהוֹרוֹת טְהוֹרוֹת, וְאֵינּוּ צָרִיד
לְהַטְבִּיל. עֵבֵר אִו שְׂדֵדָה, הָרִי זֶה כְּתָם, וְהַטְּהוֹרוֹת טְמֵאוֹת, וְצָרִיד לְהַטְבִּיל
: {טז}

פרק ט - משנה ז

אֵיזְהוּ רַק תִּפֵּל, כֹּל שֶׁלֹּא טַעַם {יז} כָּלוּם. מִי גְרִיסִין, לְעֵסֶת גְּרִיסִין שֶׁל פּוֹל,
חֲלוּקֵת נֶפֶשׁ. מִי רַגְלִים, שֶׁהַחֲמִיצוֹ. וְצָרִיד לְכַסְּפֵס שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים לְכֹל אֶחָד
וְאֶחָד. הָעֵבִיר שֶׁלֹּא כִסְדָּרוֹ, אִו שֶׁהָעֵבִיר שְׁבַע סְמִינִין כְּאַחַת, לֹא עֵשָׂה וְלֹא
כָלוּם:

פרק ט - משנה ח

כֹּל אִשָּׁה שִׁיטָה לָהּ וְסָת, דִּיָּה שְׁעָתָה. וְאֵלוֹ הֵן הַיּוֹסְתוֹת, מִפְּהֶקֶת {כא},
וּמְעַטְשֵׁת, וְחוֹשֵׁשֶׁת בְּפִי כְרִסָּה, וּבְשִׁפּוּלֵי מַעִיָּה, וְשׁוֹפֶעֶת, וְכַמִּין צְמֶרְמוֹרוֹת
אוֹחֲזִין אוֹתָהּ, וְכֹן כִּיּוֹצֵא בָהֶן. וְכֹל שֶׁקְּבָעָה לָהּ שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים, הָרִי זֶה וְסָת:

פרק ט - משנה ט

הֵיָתָה לְמוֹדָה לְהֵיּוֹת רוּאָה בְּתַחֲלַת הַיּוֹסְתוֹת, כֹּל הַטְּהוֹרוֹת שֶׁעֲשִׂתָה בְּתוֹךְ
הַיּוֹסְתוֹת, טְמֵאוֹת. בְּסוֹף הַיּוֹסְתוֹת {כב}, כֹּל הַטְּהוֹרוֹת שֶׁעֲשִׂתָה בְּתוֹךְ
הַיּוֹסְתוֹת, טְהוֹרוֹת. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, אִף יָמִים וְשָׁעוֹת, וְסָתוֹת. הֵיָתָה לְמוֹדָה
לְהֵיּוֹת רוּאָה עִם הַנֶּץ הַחֲמָה, אֵינָה אֶסוּרָה אֶלָּא עִם הַנֶּץ הַחֲמָה. רַבִּי יְהוּדָה
אוֹמֵר, כֹּל הַיּוֹם שְׁלָה:

פרק ט - משנה י

הִיָּתָה לְמוֹדָה לְהִיּוֹת רוּאָה יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְשִׁנְתָה לְהִיּוֹת רוּאָה לְיוֹם עֶשְׂרִים, זֶה וְזֶה אֲסוּרִין. שִׁנְתָה פְּעָמִים לְיוֹם עֶשְׂרִים, זֶה וְזֶה אֲסוּרִין. שִׁנְתָה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לְיוֹם עֶשְׂרִים, הִתֵּר חֲמִשָּׁה עָשָׂר וְקִבְּעָה לָּהּ יוֹם עֶשְׂרִים, שָׂאִין אִשָּׁה קוֹבְעֵת לָהּ וְסֵת, עַד שֶׁתִּקְבָּעֶנָּה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים [כה]. וְאִינָה מְטַהֶרֶת הַוּסֵת, עַד שֶׁתַּעֲקֹר מִמֶּנָּה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים [כו]:

פרק ט - משנה יא

נָשִׁים בְּבִתּוּלֵיהֶם כְּגֹפְנִים. יֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה אָדָם, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה שָׁחַר, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה מְרַבָּה, וְיֵשׁ גֶּפֶן שְׂיִינָה מְעֵט. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל גֶּפֶן יֵשׁ בָּהּ יֵין. וְשָׂאִין בָּהּ יֵין, הֲרִי זֶה דוֹרְקָטִי [כז]:

פרק י

פרק י - משנה א

תִּינּוֹקֹת שְׁלֹא הִגִּיעַ זְמַנָּה לְרֵאוֹת [א] וְנִסְת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, נוֹתְנִין לָהּ אַרְבָּעָה לֵילוֹת [ב]. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, עַד שֶׁתַּחֲיֶה הַמֶּכֶּה. הִגִּיעַ זְמַנָּה לְרֵאוֹת וְנִסְת, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, נוֹתְנִין לָהּ לֵילָה הָרִאשׁוֹן. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, עַד מוֹצָאֵי שַׁבָּת, אַרְבָּעָה לֵילוֹת. רְאֵתָה וְעוֹדָה בְּבֵית אָבִיהָ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, נוֹתְנִין לָהּ בְּעִלְתַּת מִצּוּחַ [ג]. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, כָּל הַלְּיָלָה כְּלָהּ:

פרק י - משנה ב

נדה שֶבְדָקָה עֲצָמָה יוֹם שְׁבִיעִי שְׁחֲרִית וּמִצְאָתָה טְהוֹרָה, וּבִין הַשְּׂמֻשׁוֹת לֹא הַפְּרִישָׁה, וּלְאַחַר יָמִים בְּדָקָה וּמִצְאָתָה טְמֵאָה, הָרִי הִיא בְּחִזְקַת טְהָרָה. בְּדָקָה עֲצָמָה בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּשְׁחֲרִית וּמִצְאָתָה טְמֵאָה, וּבִין הַשְּׂמֻשׁוֹת לֹא הַפְּרִישָׁה, וּלְאַחַר זָמַן בְּדָקָה וּמִצְאָתָה טְהוֹרָה, הָרִי זֶה בְּחִזְקַת טְמֵאָה, וּמִטְמֵאָה מֵעַת לָעַת וּמִפְּקִידָה לְפְקִידָה. וְאִם יֵשׁ לָהּ וְסוֹת, דִּינָהּ שְׁעֵתָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כֹּל שֶׁלֹּא הַפְּרִישָׁה בְּטְהָרָה מִן הַמְּנַחָה וּלְמַעַלָּה, הָרִי זֶה בְּחִזְקַת טְמֵאָה. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים, אֶפְלוּ בְּשִׁנְיָה לְנִדְתָה בְּדָקָה וּמִצְאָתָה טְהוֹרָה, וּבִין הַשְּׂמֻשׁוֹת לֹא הַפְּרִישָׁה, וּלְאַחַר זָמַן בְּדָקָה וּמִצְאָה טְמֵאָה, הָרִי זֶה בְּחִזְקַת טְהָרָה:

פרק י - משנה ג

הַזָּב וְהַזָּבָה שֶׁבְדָקוּ עֲצָמֹן בְּיוֹם רֵאשׁוֹן **ו** וּמִצְאוּ טְהוֹר, וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי וּמִצְאוּ טְהוֹר, וְשָׂאָר יָמִים שְׁבִינְתִים לֹא בְדָקוּ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר, הָרִי הוּן בְּחִזְקַת טְהָרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, אֵין לָהֶם אֶלָּא יוֹם רֵאשׁוֹן וְיוֹם שְׁבִיעִי בְּלִבְדָּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵין לָהֶם אֶלָּא יוֹם שְׁבִיעִי בְּלִבְדָּ:

פרק י - משנה ד

הַזָּב וְהַזָּבָה וְהַנְּדָה וְהַיּוֹלֶדֶת וְהַמְצָרַע שְׁמֵתוֹ, מִטְמֵאִין בְּמִשְׁאֵא עַד שְׁיִמְכּוּ הַבָּשָׂר. נִכְרִי שְׁמֵת, טְהוֹר מִלְטֵמָא בְּמִשְׁאֵא. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, כָּל הַנְּשִׁים מֵתוֹת נְדוֹת. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵין נְדָה אֶלָּא שְׁמֵתָה נְדָה:

פרק י - משנה ה

הָאִשָּׁה שְׁמֵתָה וְיָצָא מִמֶּנָּה רְבִיעִית דָּם, מִטְמֵאָה מְשׁוּם כְּתָם, וּמִטְמֵאָה בְּאֵהָל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵינָה מִטְמֵאָה מְשׁוּם כְּתָם, מִפְּנֵי שְׁנַעְקָר

משְׁמֵתָהּ. וּמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה בְּיוֹשֶׁבֶת עַל מִשְׁבֵּר וּמִתָּה וַיֵּצֵא מִמֶּנָּה רַבִּיעִית
דָּם, שְׁהִיא מְטַמְּאָה מְשׁוּם כְּתָם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, לְפִיכָּד אֵינָה מְטַמְּאָה
בְּאֵהָל:

פרק י - משנה ו

בְּרֵאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, הַיּוֹשֶׁבֶת עַל דָּם טָהוֹר, הִיְתָה מְעַרְה מִים לְפָסַח.
חֲזָרוּ לוֹמַר, הֲרִי הִיא כְּמַגַּע טָמֵא מֵת **[יב]** לְקַדְשֵׁים **[יד]**, כְּדַבְּרֵי בֵּית הַלֵּל.
בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אֵף כְּטָמֵא מֵת:

פרק יא - משנה ז

וּמוֹדִים שְׁהִיא אוֹכֶלֶת בְּמַעֲשֵׂר, וְקוֹצֶה לָּהּ חֶלֶה, וּמִקְפֹּת **[טו]** וְקוֹרְאָה לָּהּ
שֵׁם. וְאִם נָפַל מִרְקָה וּמִדָּם טָהָרָה עַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, שְׁהוּא טָהוֹר. בֵּית
שְׁמַאי אוֹמְרִים, צְרִיכָה טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵינָה צְרִיכָה
טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה:

פרק יב - משנה ח

הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר וְטְבִילָה לְעֶרֶב וְשִׁמְשָׁה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְטַמְּאִין
מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב **[יז]**, וְחִיבִין בְּקִרְבָּן. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, פְּטוּרִין מִן הַקִּרְבָּן.
טְבִילָה בַּיּוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ וְשִׁמְשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחַר כֵּן רָאֲתָהּ, בֵּית שְׁמַאי
אוֹמְרִים, מְטַמְּאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וּפְטוּרִים מִן הַקִּרְבָּן. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים,
הֲרִי זֶה גִּרְגָּרוֹן. וּמוֹדִים בְּרוּאָה בְּתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם **[יט]** וְטְבִילָה לְעֶרֶב
וְשִׁמְשָׁה, שְׁמִטְמְאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְחִיבִין בְּקִרְבָּן. טְבִילָה בַּיּוֹם שְׁלֹאֲחֶרְיוֹ
וְשִׁמְשָׁה, הֲרִי זֶה תְּרֵבוֹת רְעָה, וּמִגְעָן וּבְעִילָתָן תְּלוּיִים: